

RĂPIREA

(The Rapture)

04.12.1965
W.M. Branham
Yuma, Arizona

Este o mare prioritate să primești o invitație și să poți veni din nou aici. Cred că am avut un timp minunat ultima dată când am fost aici; iar când am înțeles că sunt din nou invitat, m-am simțit într-adevăr bine.

Cred că paharul bucuriei mele a fost plin și datorită acelor cuvinte pline de dragoste mărturisite de voi și ajunse până la auzul urechilor mele. Toate acestea mă fac să mă simt cu adevărat bine în mijlocul vostru. Am observat aici mulți predicatori și acest fapt mă bucură fiindcă mă voi întâlni cu frații mei. Aș dori să am timp să merg cu voi acasă, căci știu că aveți cele mai bune mâncăruri din țară. Este frumos, aceasta este și părerea mea, dar este puțin târziu și de obicei eu predic aproximativ patru ore. Deși cunosc bunătatea fratelui și a surorii de aici, aș vrea să scurtez puțin mesajul din seara aceasta.

Când eram tânăr, oamenii veneau să mă asculte fiindcă eram un predicator tânăr. Voi știți, eram chiar un copil necunoscut, abia trecut prin școală și eram fără pregătire, dar ei veneau să mă asculte, să asculte cuvintele mele vorbite într-o engleză slabă, un dialect din ținutul Kentucky...

Dar după ce îmbătrânești, atunci gândești mai mult și ai mai mult. Vedeți, cu fiecare zi noi ne însușim mai multe. Pavel spune: „*Când eram un copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil.*” Dar când începi să crești, la început te împiedici și cazi, te ridici și încerci încă o dată, până ajungi să mergi drept. Și aceasta este ceea ce trebuie noi să facem ca soldați ai crucii. Acum este timpul să mergem drept înainte pe drumul care duce în sus, spre slavă.

Eu cred că într-adevăr trăim în ultima fază a istoriei lumii acesteia. Eu cred din toată inima că venirea Domnului este mai aproape chiar decât gândim noi. Aș vrea să vă mai spun ceva în timp ce voi deschideți la Ps. 27 de unde vreau să citesc primele versete.

Aș dori să spun ceva cu referire la cei din „Uniunea oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline.” Fratele Pearry vorbea despre niște cărți noi pe care le au ei. Câți dintre voi vă amintiți când am predicat în una din adunările de aici, din Phoenix, despre: „*Acesta este timpul, domnilor?*”? Predica a fost înregistrată și acum această predică este la începutul cărții.

Vedeți voi, sunt prea multe legitimări supranaturale ale Cuvântului scris pentru ceasul acesta ca să ne mai îndoim. Toate sunt cât se poate de grăitoare. Ați fi uimiți dacă v-aș spune tot ce se petrece cu adevărat. Mulți dintre cei străini ați auzit pe acești bărbați vorbind despre un mesaj al acestui ceas...și așa mai departe. Ținta este făgăduința lui Dumnezeu pentru acest ceas, ceea ce El a făgăduit că va face. El o împlinește exact în felul în care a spus că o va face și noi vedem că este conform Scripturii. Împlinirea este întotdeauna exactă, de fiecare dată, pentru că Dumnezeu este cel ce o spune.

Dacă un om ar încerca să facă o astfel de prorocie și să vă spună ce vi se va întâmpla, ar avea o șansă de unu la zece milioane, dacă ar mai preciza și timpul pentru împlinirea acesteia. Dacă ar mai specifica și locul unde se va întâmpla, atunci ar avea o șansă de unu la o sută de milioane și apoi dacă ar preciza și cum se va întâmpla, este pur și simplu de neînchipuit.

Acum, dacă noi vedem mereu și mereu aceste lucruri petrecându-se atât de desăvârșit, atunci numai Dumnezeu poate fi în lucrare; și atunci noi ne întoarcem direct la Scriptură, fără să știm unde vrem să căutăm și Duhul Sfânt o descoperă și ne face legăturile în întregul Cuvânt, formează un tablou din care înțelegem timpul în care trăim.

Noi ne aflăm într-o etapă de cotitură a Bisericii, de schimbare a dispensațiilor; noi ne aflăm într-un colț. Este ușor să faci un colț, de exemplu colțul unui zid de cărămidă. Cred că orice clădire începe de la un colț. Fiecare pune cărămida exact în rândul acela, la fel face și o organizație, care de la un anumit colț își zidește linia ei. Dar dacă tu te întorci la acest colț de unde ai pornit ca s-o iei în altă direcție, observi că nu mai corespunde. Dar observați, Dumnezeu nu zidește un zid, El zidește o casă! Și în cadrul acestei construcții există multe puncte de întoarcere și de întretăiere pe care El, aici în planul Său - Biblia - le-a

spus deja dinainte. Da! Aici sunt aceste puncte de întoarcere. Oricine poate să încerce să facă o întoarcere, dar să țină cont că aceasta trebuie să fie conform cu planul de zidire, așezat deja aici în Scriptură. Dacă nu va fi așa, trebuie să fie dărâmat.

Noi îi dăm toată slava lui Dumnezeu pentru bunătatea Lui, pentru părtășia cu voi, pentru aceste uși deschise pe care Domnul ni le-a dat, atât cu voi, cât și cu oamenii Evangheliei depline, comercianții creștini. Eu am susținut că este foarte greu să vorbești Cuvântul lui Dumnezeu cu oamenii din organizații, fiindcă ei zidesc un gard în jurul lor și mie îmi pare rău că nu am mai mult timp ca să-i îndemn. Ceea ce a scris fratele Davis despre creșterea rațelor, este foarte corect. El spunea: „Răul creștea și fiecare rață ar fi vrut să aibă părtășie cu celelalte, dar nu au reușit aceasta pentru că ele erau îngrădite. Când apa s-a ridicat sus de tot, apa le-a scos din coteț.” Eu cred că aceasta este calea pe care trebuie să mergem și noi. Adică apa se ridică (vedeți voi?) și noi putem să ieșim din țarc și să avem părtășie unii cu alții. Nu-i așa? Astfel noi avem dragostea adevărată a lui Hristos în inimile noastre.

Acești oameni de comerț ai Evangheliei depline au fost pentru mine o oază, căci de multe ori am găsit acolo frați buni, ca de altfel în orice denominațiune, unde am întâlnit călători sfinți, frați buni. De multe ori ei nu au voie să mă aibă în biserica lor fiindcă vedeți....nu că ei nu cred asta, dar vor fi excluși din denominațiunea lor. Dacă voi totuși o faceți, înseamnă că sunteți o rață care și-a umplut pieptul cu mireasma umedă a apei vii.

Nu demult a venit la mine un frate de la metodisti. N-aș vrea să-i spun numele, el este un bărbat fin. El scria o lucrare despre vindecarea dumnezeiască și pentru aceasta a venit la mine, pentru a discuta. Noi ne-am așezat și am vorbit un timp. El spunea: „Singurul lucru pe care noi îl avem împotriva ta este că tu ești tot împreună cu acești penticostali.” Eu am zis: „Atunci lasă ca biserica ta metodistă să susțină această lucrare și eu voi veni.” Asta era deja altceva. El a spus: „Vezi tu, eu nu sunt biserica metodistă, eu doar aparțin de această biserică.” Eu i-am spus: „Acesta este motivul! Penticostalii au fost aceia care au deschis ușa, ei sunt aceia la care am putut să ajung.” Și oricine ne deschide ușa, la aceia vom veni. Cum scrie în cap. 3 din

Apocalipsa, unde vorbește Domnul: „*Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.*” Eu întotdeauna am știut că acesta era Hristos și El este Cuvântul.

Cum spunem, acești creștini ai comerțului sunt o oază, un loc de întâlnire, unde noi putem să venim în părtășie. Nicio altă biserică nu a îngăduit așa ca ei, ca lucrarea să fie dusă mai departe. Astfel oamenii din diferite biserici au venit împreună aici și pretutindeni în lume, pentru a putea avea părtășie. Am ajutat multe din aceste întâlniri, încurajând acești comercianți ai Evangheliei depline. Eu sunt recunoscător pentru aceste ocazii în care mi s-a dat cuvântul. Prin aceasta vedem cum acești comercianți i-au ajutat pe semenii lor. În felul acesta și celelalte biserici au deschis ușile lor. Oamenii mai doresc astfel de întâlniri, dar apoi....eu nu aș vrea să trag pe cineva de la biserica lui. Rămâneți dar în biserica voastră și lăsați ca lumina voastră să lumineze. Vedeți? Fiți adevărați creștini. Păstorul vostru vă va aprecia. Fiindcă un adevărat credincios, sincer și sfânt, ce crede în Dumnezeu, va fi prețuit. Da!

Eu mulțumesc fratelui acestuia, soției lui și întregii adunări pentru această ocazie și fie ca această adunare să crească și binecuvântarea lui Dumnezeu să se odihnească asupra ei. Să fie o unealtă în mâna lui Dumnezeu pentru a salva sute de oameni înaintea de venirea Domnului. Doresc la fel și celorlalte adunări sau trimișilor lor.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc despre un lucru deosebit: **RĂPIREA!** Eu cred că va fi o răpire. Toți creștinii cred aceasta, cititorii bibliei cred că va fi o răpire și acum vom citi ca bază Psalmul 27 de la 1-5: „*Domnul este lumina și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele; de cine să-mi fie frică? Când înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei – prigonitorii și vrăjmașii mei - se clatină și cad. Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi. Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: Aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de Templul Lui. Căci El mă va ocroti în coliba Lui în ziua*

necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.”

Fie ca la Cuvântul citit, Domnul să adauge binecuvântarea Lui. Vorbind despre această temă, poate unii să aibă deja o altă părere decât mine. Câți dintre voi cred că Biblia ne învață că există o răpire a Bisericii? Da, indiferent ce-ai fi tu: metodist, baptist, prezbiterian sau penticostal, va avea loc o răpire.

Eu mă mai gândesc, că venind aici să vorbesc, nu voi căuta să spun oamenilor ce le place lor, ci să mă las condus cum vrea El. Niciodată nu m-am făcut vinovat de acest lucru. Eu vin aici și aş dori să spun ceea ce sunt îndemnat, ca să vă ajute, să vă fie de folos, atâta timp cât ești un creștin adevărat. Dacă nu ești un creștin, stai înaintea conștiinței tale și rușinează-te și smerește-te, ca să devii un creștin. Acestea sunt gândurile în care mă călăuzește Domnul.

Deja noi am fost avertizați că în zilele de pe urmă această învățătură va fi defăimată. Dacă vreți, să citim în 2 Petru 3 versetele 3-4: *„Înainte de toate să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei, și că lumea de atunci a pierit tot prin ele înecată de apă.”*

Noi vedem aici motivul pentru care această temă este atât de luminată. Prorocul spune aici: *„...în zilele din urmă vor veni batjocoritori”* și vor spune aceste lucruri. Vedeți? Este spus dinainte. Motivul pentru care oamenii se poartă astăzi așa..... (dar noi precis așteptăm aceasta), este că Biblia ne spune în 2 Timotei 3 versetele 1-5: *„Să știi că în zilele de pe urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, neascultători de părinți, nemulțumitori, clevetitori, neînfrânați, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu, având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.”*

Putem să ne așteptăm la o imitare a adevărului? Desigur. Când Moise s-a dus în Egipt să-i elibereze pe copiii lui Israel, avea doar un

toiag în mâna sa ca legitimare și pe Dumnezeuul cerului în spatele lui. Acolo el a făcut o minune. Atunci numaidecât au venit imitatorii în urma sa și au făcut aceleași lucruri pe care le-a făcut el. Vedeți? Ei le-au făcut după ce mai întâi le făcuse Moise. Deci, originalul a fost imitat. Noi recunoaștem aceasta.

Acum voi spuneți: „Aceasta a fost în zilele lui Moise”, dar Scriptura spune că vor veni din nou în zilele de pe urmă: „...cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.” Vedeți? Se fac toate lucrurile posibile ca oamenii să fie induși în eroare. Imitații! Totuși, când această răpire se va petrece, ei vor tot căuta s-o acopere dacă vor putea; aceasta este ținta Satanei, ceea ce caută el să facă.

Așa cum spunea fratele de la adunarea din Las Vegas: „Lumea este împărăția lui, iar Las Vegas este cartierul lui general.” Eu știu că Satana este „dumnezeul acestui veac.” Fiecare națiune de pe glob este controlată de el. Acesta este adevărul! Lumea aceasta aparține lui Satana, dar Isus o va prelua. Într-o zi, el a oferit-o lui Isus, dar El a respins oferta, știind că El o va moșteni în viitorul apropiat.

Lăsați-mă să mai rămân câteva minute la Cuvântul acesta: „batjocoritori”, până nu mergem mai departe. Am citit într-un ziar, acum vreo două săptămâni, că un englez a susținut părerea - erau rânduri de batjocură scrise în ziar - că răstignirea Domnului nostru Isus Hristos ar fi fost o înșelătorie între Pilat și Isus și că El ar fi venit doar ca să fie ceva mare. Și noi nu avem nicio posibilitate să ne împotrivim lor, pentru că toate lucrurile lui Dumnezeu trebuie primite prin credință; noi trebuie să credem. De aceea El a mers înaintea noastră ca să ne arate cum trebuie se întâmple toate lucrurile. În această națiune - Anglia - nu cu mult timp în urmă, au fost predicatori mari ai Evangheliei, ca John și Charles Wesley, Spurgeon, care au predicat în toate locurile și în piețe. Dar ei au refuzat mesajul din ziua aceea și vedeți unde sunt ei astăzi? Acolo este fratele Williams și ceilalți din timpul acesta. Este una din țările care au decăzut foarte mult. Am fost în lumea întreagă, dar nu am văzut și nu știu să fie o națiune atât de imorală ca Anglia. Billy Graham a spus același lucru; el a trebuit s-o ia pe soția lui din parc, pentru că bărbați și femei se

împreunau în parc fără nicio rușine. Când am fost dincolo de ocean, la ei, m-am gândit că nu este alt lucru care să rupă inima unui om mai tare decât ceea ce se întâmplă în Anglia. Vedeți, ei au avut odată ocazia, ei au condus lumea într-o reformă, dar ce au făcut ei? Asta arată cum poate ea să decadă.

Dar vedeți că englezii au încercat până în ziua de azi să se țină de mesajul lor, dar astăzi nu mai funcționează aceasta. Nu va reuși. Ce ar fi fost dacă Moise ar fi venit și ar fi adus mesajul lui Noe, zicând: „Noi vrem să facem o corabie și să mergem în jos pe Nil.” Nu ar fi mers! Și mesajul lui Isus nu l-ar fi ajutat pe Moise. La fel, mesajul lui Wesley nu ar fi rezolvat ceva în vremea lui Luther sau invers. La fel mesajul de astăzi - ultima noastră mare reformă a fost Rusaliile. Astăzi ne îndepărtăm de aceasta și mesajul pentecostal nu se va amesteca cu mesajul acestui ceas, căci el aparține altui timp. Aici Cuvântul lui Dumnezeu este totul, Cuvântul clădește. Când mădulele, picioarele, mâinile vor apărea, se va forma o Mireasă gata pentru răpire.

Vedeți? Nu-i puteți răsați pe oamenii din timpul acela; aceia au trăit pentru mesajul lor, noi trăim pentru mesajul nostru. Vor apărea toți cei ce fac parte din Mireasă. Vedeți viața în planta de grâu? Ea a trecut prin pai, spic și pleavă. Grâul părăsește pleava, formându-se singur, și fiind la fel ca bobul de grâu care a căzut în pământ.

Am citit nu demult o carte a unui critic german; el spunea: „Dintre toți fanaticii din lume, William Branham este de neîntrecut. Nu-i nimic de capul lui, el este un vrăjitor. El face aceste lucruri...” Vedeți, acest bărbat nu știe nimic și cu toate acestea, bărbatul acesta este un critic. El nici nu crede în Dumnezeu. El spunea: „Un Dumnezeu care a putut să se așeze jos în epoca întunecoasă și Și-a încrucișat mâinile peste burta Sa și a putut să rădă de un grup de mame cu copiii lor mici, când leii îi sfâșiau, fără ca El să ridice măcar o mână...”

Vedeți voi unde este gândirea firească, unde este cultura și toate celelalte lucruri? Ei nu pot avea nici înțelegere duhovnicească. Acest grăunte trebuia să cadă la pământ. Exact cum Isus a trebuit să cadă, ca să învie din nou, așa a trebuit să cadă biserica de la Rusalii. Ea a trebuit să cadă în pământ în acea epocă întunecoasă. Orice grâu care cade la pământ, trebuie să rămână acolo, în pământ, în întuneric,

un timp, ca să producă ceva. Apoi biserica a început să răsară în timpul lui

Martin Luther. A mers mai departe prin Wesley, apoi mai departe în mișcarea penticostală; și acum viața vine în bobul de grâu.

Acum sistemele denominaționale pe care bobul le lasă în urmă, sunt coji, pleavă. Sistemul denominațional va fi ars, dar adevărata sămânță, care a ieșit din fiecare reformă, va fi luată înăuntru, în Mireasă. Toate acestea împreună vor forma Mireasa.

Nu demult, am aflat că în Anglia a rulat un film cu răstignirea. Un grup de tineri cu păr lung, autori ai acestor lucruri murdare și de scandal, au numit pe Isus „daddy-o” și tot felul de alte lucruri. Dar voi spuneți: „Asta a fost în Londra, în Anglia.” Ați văzut ce a scris în ultima săptămână un ziar? Un oarecare doctor în teologie, de la o școală renumită, spunea că răstignirea ar fi fost numai o înșelătorie, că Isus ar fi încercat numai să facă asta, că El ar fi băut doar băutură cum ar fi marijuana sau altceva de felul acesta ce se găsește în Orient și dacă tu o bei, te adoarme ca și cum ai fi mort timp de două sau trei zile. El mai spunea: „Când i-au dat oțet cu fiere, ar fi posibil ca tocmai atunci să-i fi dat această bucurie narcotică și atunci El ar fi căzut ca și mort.” Ei l-au pus în mormânt. Dar, desigur după două sau trei zile, El și-a venit în fire din nou și totul a fost în ordine. El mai spunea că Isus a fost dus în India unde ar fi murit de moarte naturală. El ar fi încercat să prezinte o religie falsificată. Astfel avem pentru prima dată o așa critică la adresa Mântuitorului.

Ce s-a întâmplat oare cu acești oameni? Ziua pe care o trăim este exact acea zi pe care ne-au proorocit-o Scripturile. Se împlinește proorocia și batjocoritorii apar.

Dumnezeu a împărțit Cuvântul Său în fiecare epocă. În fiecare dintre aceste epoci au trebuit să se manifeste aceste aspecte murdare. Dumnezeu a rânduit dinainte și oameni pentru fiecare epocă, prin care să se împlinească acest Cuvânt. De fiecare dată când El a împărțit Cuvântul Său, El a hotărât și un trimis, un bărbat pentru toate acestea... În vremea lui Moise, l-a rânduit pe Moise; când a hotărât o vreme pentru ca să se nască Fiul lui Dumnezeu, El l-a rânduit pe Isus pentru aceasta. El i-a hotărât dinainte pe acești bărbați. Cum spune Biblia: „*Nimic nu se face fără voia Lui Dumnezeu.*” El a putut ști

dinainte, pentru că El este de necuprins, atotștiutor, atotprezent, atotputernic. El a știut toate lucrurile de la început. Nu există nimic care să nu fie sub controlul Său; doar nouă ni se pare că nu ar fi așa...și atunci totul ne scapă. Dar dacă ne întoarcem la Cuvântul Său și vedem ce face El, atunci vom înțelege.

Gândiți-vă la aceasta. Dacă acel predicator s-ar fi gândit mai bine, ar fi văzut că atunci când ei i-au dat oțetul cu fierea, El nu l-a luat. Un alt gând este: „Cum putea acest Isus din Nazaret, prin viața Lui, să împlinească toate proorociile din Vechiul Testament?” Un alt lucru este acesta: „Dacă ucenicii ar fi făcut această înșelătorie cu Isus, de ce au murit toți moarte de martiri?” Fiecare dintre ei și-a pecetluit mărturia cu propriul sânge. Ei au crezut în El și L-au iubit, dându-și cu drag viața pentru El. Dacă El ar fi fost un înșelător, cum ar fi putut ei face așa ceva? Vedeți însemnătatea duhovnicească? Dar oamenii nu au putut înțelege. Cultura și înțelepciunea acestei lumi a adus biserica într-o grămadă de buruieni. Cultura și sistemele culturale, știința și civilizația sunt de la Satana. Este civilizația Satanei. Biblia o spune. Civilizația care va veni nu va avea nimic de-a face cu această civilizație. Va fi o civilizație cu totul aparte. Această lume științifică și această civilizație în care suntem...este plină de știință și cu cât primim mai multă știință, cu atât suntem mai aproape de moarte. În civilizația cea nouă, nu va mai fi moarte, nici boală, griji sau dureri. Vedeți, acolo nu va mai fi nimic din toate acestea. Însă această civilizație trebuie distrusă, pentru că este de la Satana.

Noi aflăm în Geneza 4 că cei din linia lui Cain au fost inițiatorii civilizației, au zidit orașe și cetăți, au făurit unelte de aramă și fier și instrumente muzicale, oameni înțelepți, oameni de știință. Prin acestea, oamenii mai mult s-au îndepărtat de Dumnezeu, decât să se apropie de El. Ei erau foarte religioși, dar când au venit cei din linia lui Set, ei au început să cheme Numele Domnului...Ah, noi vorbim despre acel animal șiret...

Eu nu sunt aici să critic pe cineva sau să spun ceva despre vreo biserică, chiar dacă voi sunteți aici și aparțineți de biserica aceasta. Eu nu mă refer la toate aceste lucruri ca să vă supăr, căci în toate aceste biserici sunt și oameni buni.

Vreau să vă spun ceva: am citit în ziarul local din Shreveport din ultima săptămână, că în bisericile acestea s-a făcut o afirmație despre unire. Și noi vedem unde se adună ei acum - în marele Consiliu Ecumenic, împlinind exact ceea ce spune Biblia, adică ei vor face exact așa. Dar noi aflăm că ei spun: „Cum, Biblia?” Unii dintre protestanți vor să se mai țină de Biblie. De ce? Ei spun: „Biblia nu este altceva decât o carte de istorie a bisericii și ei nu au avut-o în literatură decât de 250 de ani încoace.”

Catolicii spun mereu: „Biserica, biserical!” și nu „Biblia”; „Biblia este numai istoria a ceea ce a făcut biserica.” Ce minciună șireată este aceasta! Noi avem Biblia de 3000 mii de ani deja. Vechiul Testament a fost scris pe suluri cu sute și sute de ani în urmă, înainte de venirea lui Hristos. Este deci o viclenie a Satanei. În aceste zile de pe urmă noi găsim acest mare dispreț și batjocură a Bibliei; ei încearcă s-o dea la o parte. Dumnezeu îi va judeca pentru aceasta, El nu poate fi decât drept. Ei nu mă pot aresta decât dacă am călcat o lege. Trebuie ca Dumnezeu să judece biserica. El va judeca într-o bună zi și pe acești oameni, noi știm asta, vine o judecată!

Poate ziceți că El va judeca lumea prin biserica catolică! Care biserică catolică? Poate ziceți că o va judeca prin cea metodistă - atunci baptiștii sunt pierduți!...Sau dacă va judeca prin cei de la Jesus Only, atunci trinitarii sunt pierduți. Atunci prin cine va judeca? Prin Hristos! Și Hristos este Cuvântul; de aceea Dumnezeu va judeca prin Cuvântul Său. „*La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu...și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.*” Vedeți? „*Același ieri, azi și în veci.*” De aceea va judeca El lumea prin Cuvântul Său.

Acum, în timpul acesta, noi aflăm, că ei vor încerca să scoată Biblia și biserica să-i ia locul. Biblia însă nu vrea asta. Biserica vrea să facă ceva, un fel de mărturie de credință sau ceva asemănător, pentru a merge înainte. Când am vorbit în Shreveport, am arătat că în biserica Vechiului Testament, când se tăia mielul pascal, nu era voie ca în casele lui Israel să se găsească aluat timp de șapte zile. Nici aluat, nici pâine cu aluat. Totul trebuia să fie fără aluat. Aceasta reprezintă cele șapte epoci ale bisericii pe care le avem aici, în Apocalipsa. Aici nu este îngăduit să se amestece ceva, niciun aluat. Noi găsim astăzi

Cuvântul amestecat cu crezuri, denominațiuni și tradiții și totuși ei mai încearcă să-l numească „Cuvântul”.

Este scris: „*Să nu fie niciun fel de aluat în toate aceste șapte zile*” și chiar ceea ce mâncăm astăzi, nu încercați să-l țineți până mâine ci să-l ardeți în foc, căci mâine primim un lucru nou, un mesaj nou. Vedeți, ei încearcă să-l țină tare, dar aceasta a fost întotdeauna poziția bisericii. După o trezire, primul lucru ce se întâmplă, după circa trei ani, este formarea unei organizații. Organizația primește un nume și apoi ea este o denominațiune.

Ați observat voi că acest mesaj merge de aproape 20 de ani și încă nu-i o organizație și nici nu va fi una! Aceasta este sfârșitul. Bobul căzut s-a făcut iarăși grâu, viața a venit iarăși înapoi în bob. Pleava s-a curățit de pe el și grâul trebuie să stea acum în prezența soarelui ca să-l coacă.

Nu a fost un lucru curios că pe Coasta de Est s-a petrecut aceea mare întunecare cu ceva timp în urmă! La fel în Texas săptămâna trecută. Ei nu pot înțelege. Nu recunoașteți că acesta este un semn? Nu înțelegeți voi că națiuni întregi se vor prăbuși?

Israelul este în țara lui și acest semn arată că suntem la sfârșit! În acest timp totul se va întuneca. Nu știți voi că acesta este semnul despre care vorbea profetul „*dar spre seară se va arăta lumina.*” Vedeți cum se întunecă și că lumina va fi spre seară și dacă întunericul va apărea, vedem ce fac ei deja.

Papa chiar a venit aici. Voi aveți benzile, cred că le aveți pe toate. Amintiți-vă cum Domnul a arătat în ziua aceea în Tabernacol într-un mod exact în ce timp vor fi aceste epoci ale Bisericii și cum va fi fiecare din ele. Eu am desenat acolo la tablă epocile, exact așa cum le vedeți desenate în cartea celor șapte biserici. Apoi a venit Duhul Sfânt într-un stâlp de foc și le-a desenat El Însuși încă o dată acolo, pe perete. Trei sau patru sute de oameni au fost acolo și au văzut.

Cum aminteam, chiar atunci când Papa și-a început vizita aici, luna s-a întunecat, iar ei au fotografiat fazele eclipsei. Clișeul obținut poseda atâta lumină (foarte puțină) cât a fost desenată acolo pe tablă. Papa a făcut călătoria sa aici în 13 ale lunii, a urcat apoi 13 trepte și a dat apoi cina la o națiune cu numărul 13 și atunci au fost întreruperi

ale curentului care au lăsat pe întuneric multe locuri. Vedeți unde ne aflăm? Noi suntem la sfârșitul timpului.

Vor veni bațjocoritori în zilele de pe urmă și vor spune: „Nu este nicio deosebire între timpul de acum și cel de atunci când au adormit părinții noștri”, dar dacă vedeți cum încep aceste lucruri să se întâmple, ridicați-vă capetele, fiți gata, căci ceva se poate întâmpla în orice moment. Hristos vine la Biserica Sa. Ei nu pot crede asta...ei nu pot recunoaște că ei sunt aceia care împlinesc Scriptura. Oamenii nu-și dau seama că prin ceea ce fac și vorbesc, ei împlinesc Scriptura.

Cât de puțin știa Caiafa, marele preot, la fel și acei preoți din timpul acela! Ei îl bațjocoreau și râdeau de El. Ei nu știau că El este acel Dumnezeu despre care ei cântau: „*Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit...Ei îmi străpung mâinile și picioarele.*” Ei cântau aceasta în Templu și El murea acolo, afară...la cruce. Ei nu știau ce fac, dar Isus se ruga: „*Tată, iartă-i că nu știu ce fac.*” Era exact cum fusese spus dinainte în Biblie, dar ei erau orbi!

Știți voi că bisericii catolice și celei protestante le-a fost spus dinainte că în zilele de pe urmă vor fi oarbe și că Hristos este afară la ușă și încearcă să intre înăuntru? Știți de ce? Scriptura ne răspunde: „*Pentru că zici: „sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic”... „și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.*”

Oh, aici sunt ei, din nou orbi, călcând în picioare lucrurile lui Dumnezeu ca și cum pentru ei n-ar avea nicio importanță, bațjocoresc și râd - aceasta este ceea ce a spus Biblia. Dar pentru Biserică, pentru Mireasă, răpirea este o descoperire personală; adevărata Mireasă a lui Hristos așteaptă descoperirea răpirii.

Ce este o descoperire? Este credința. Tu nu poți avea o descoperire fără credință. Credința este o descoperire, prin care ceva ți-a fost dezvăluit. Credința este o descoperire, așa ca la Avraam, care a numit tot ce era contrar celor descoperite lui, ca și cum nu ar fi fost. Aceasta înseamnă credință, este descoperirea lui Dumnezeu. Biserica, întreg trupul Lui, este zidită pe descoperire; ...Da! Întreaga Biserică!

Cu câteva săptămâni în urmă am vorbit cu un predicator baptist, el a venit să discute cu mine. El spunea: „Îmi place de tine ca om, dar tu ești complet dezorientat.” Eu i-am răspuns: „Atunci te rog, ca tu să mă ajuți cu Scriptura ca să-mi revin.” El a spus: „Noi nu vom

fi niciodată în stare, frate Branham, să primim deodată lucrurile, fără ca înainte să punem cuvânt cu cuvânt în conformitate cu originalul din limba greacă” și așa mai departe. Eu i-am spus: „O, domnul meu, știi tu ceva mai bun decât Biblia? Chiar și la conciliul de la Niceea, la 300 de ani după Hristos, ei încă mai discutau care dintre învățații greci ar fi avut dreptate! Tu nu poți aduce în concordanță Scriptura cu ceea ce au spus oamenii...este o descoperire. Toată lucrarea este o descoperire.” El spunea: „Nu pot accepta descoperirea.” L-am întrebat: „Cum poți atunci să-L primești pe Hristos?” El a zis: „Biblia spune: *„Cine crede în Hristos are viața veșnică.”* Eu i-am spus: „Acesta este adevărul, dar Cuvântul spune așa: *„Nimeni nu poate spune: „Isus este Domnul, fără descoperirea Duhului Sfânt”...care îi descoperă, vedeți? Și aici aveți exact același lucru care ne cheamă înapoi la descoperire. Trebuie să ne fie descoperit.*

Cain și Abel nu au avut Biblia ca s-o citească, dar prin credință i-a fost descoperit lui Abel, care a adus lui Dumnezeu o jertfă mult mai bună decât a lui Cain. Prin aceasta Dumnezeu i-a adevărit că este neprihănit. Isus a întrebat în Matei 16.17-18: *„Cine spun oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?”* Unii ziceau una, alții alta. Atunci Isus i-a întrebat pe ucenici: *„Dar voi, cine ziceți că sunt?”* Atunci Petru a răspuns: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”* El i-a spus: *„Ferice de tine Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl meu care este în ceruri! Pe această stâncă (descoperire) voi zidi Biserica Mea”,* spunea Domnul Isus.

Cine este Dumnezeu, cine este Isus? ISUS ESTE DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU. Dumnezeu în trup și descoperit lumii. El a fost în lume, Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine. DESCOPERIREA A FOST DUMNEZEU ÎNTR-UN TRUP DE CARNE... „Tu ești Hristosul, Unsul, Fiul lui Dumnezeu!”

Isus i-a spus: *„Nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care e în ceruri ți-a descoperit.”* El a mai spus: *„Pe această stâncă vreau să-Mi zidesc Biserica”* (descoperirea Cuvântului la timpul potrivit) - „Da, astfel Îmi zidesc Eu Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.”

Cartea Apocalipsei este ultima carte a Bibliei. Această carte este sigilată pentru cei necredincioși. Aici găsim scris că dacă cineva

ia un Cuvânt sau adaugă un Cuvânt la cele 22 de capitole, Dumnezeu îi va adăuga urgiile din carte sau îi va scoate dreptul de la Pomul Vieții. Noi recunoaștem că dreptul la Cartea vieții îl au numai credincioșii. Aici găsim cine este de fapt Autorul Cărții Apocalipsei. El este văzut de Ioan ca Alfa și Omega, de la Geneza până la Apocalipsa, Isus Hristos, Același de la început până la sfârșit. El este arătat ca fiind Acela prin care s-a scris toată Biblia, descoperind toate tainele asupra Lui însuși și asupra planului Lui pentru epocile Bisericii care aveau să vină, taine pe care le-a sigilat cu șapte peceti.

Cartea a fost scrisă, dar, țineți minte, ea a fost sigilată prin cele șapte peceti și aceste peceti nu trebuie să fie descoperite decât la sunetul trâmbiței a șaptea a ultimului înger pământesc, Apocalipsa 10:7: *„În zilele în care va suna trâmbița Îngerului al șaptelea, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi , proorocilor.”* Și aceasta este epoca în care trăim noi.

Noi toți știm că trăim în epoca Laodicea. Nu va mai fi o altă epocă, nu poate să mai fie. Noi trăim în epoca Laodicea și aceste șapte peceti care țineau ascunse aceste taine în carte, trebuie să fie descoperite în aceste zile. El a promis aceasta și nu va putea fi în afara Cuvântului, pentru că noi nu putem să luăm, nici să adăugăm ceva la Cuvânt. Trebuie să rămână întotdeauna CUVÂNTUL. Dar prin descoperire ne este arătat adevărul Cuvântului, ce este El și legăturile care fac din Scriptură un tot unitar și armonios. Apoi Dumnezeu depune mărturie că acesta este adevărul.

Vedeți, Dumnezeu nu are nevoie de un tâlcuitor. El însuși este propriul Său tâlcuitor. El are propria Lui tâlcuire prin împlinirea celor pe care le-a spus că se vor petrece. Exact ca la început când El a zis: *„Să fie lumină!”* și s-a făcut lumină! Aceasta nu are nevoie de nicio tâlcuire, este pur și simplu un fapt dovedit. Pentru timpul acesta, El a făgăduit în Scriptură anumite lucruri. De exemplu, așa a fost cu Isus, Fiul lui Dumnezeu. El a promis că-L va trimite. Când a fost aici pe pământ și oamenii nu au putut să-L creadă, atunci El a spus: *„Cercetați Scripturile, căci în ele socotiți că aveți viața veșnică. Și tocmai ele mărturisesc despre Mine...Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Iar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările pe care le fac, căci ele mărturisesc cine sunt Eu.”*

În zilele lui Wesley, lucrările pe care le făcea adevereau cine era el. În timpul lui Luther, la fel, avem o mărturie care ne arată cine a fost el. În zilele mișcării penticostale, vedem reaşezarea darurilor; vorbirea în limbi, scoaterea dracilor şi darurile care dovedeau cine este în lucrare; nu era nimic de glumit cu aceste lucruri.

Eu am citit o carte despre istoria penticostalilor, în care se spunea: „Nu poate să dureze mult, se va consuma.” Încă mai arde! De ce? Pentru că niciodată nu poate fi stins. Dumnezeu a ştiut că va fi aici, este o parte a Cuvântului şi tu nu ai putea niciodată să îl îndepărtezi. Atunci când Mireasa este chemată afară, cum ai putea să îndepărtezi acest foc? Este descoperirea adevăratei manifestări a Cuvântului; şi noi trăim în această zi. Slavă lui Dumnezeu! Descoperirea tainei Lui, a cine este El.

Acum, această răpire despre care vorbim noi, este numai pentru Mireasă; gândiţi-vă la aceasta. Biblia spune: „*Ceialţi morţi nu au înviat până nu s-au împlinit cei o mie de ani.*” Această mare răpire... Dacă nu există răpire, atunci unde suntem, prieteni? Ce vom face? În care epocă trăim noi? Ce fel de promisiuni avem noi? Dar va fi o răpire, Biblia o spune! Şi va fi numai pentru cei aleşi, pentru aleasa Doamnă, mireasa care este scoasă în acest timp din biserică. Cuvântul „biserică” înseamnă „cei chemaţi afară”. Cum a scos Moise poporul Lui din mijlocul unui alt popor, tot aşa Duhul Sfânt cheamă afară o Biserică Mireasă dintre biserici, aceşti aleşi din fiecare denominaţiune care formează acea unică Mireasă. Noi am vorbit în predica „Pomul Mireasă” că această Mireasă este chemată afară şi că Pomul Mireasă este Mireasa, anume aceea care va avea parte de răpire. Numai Mireasa, nimic altceva, cei aleşi de la început de Dumnezeu, hotărâţi dinainte, sămânţa duhovnicească a Tatălui.

Observaţi! Fiecare dintre voi cei de aici, înainte de a vă naşte, aţi fost ca sămânţă în coapsele tatălui vostru. Acesta este adevărul, o sămânţă a fost în tatăl vostru, sămânţă ce vine de la bărbat, nu de la femeie. Vedeţi? Partea feminină aduce doar oul, pământul de unde răsare.

Fiul meu care stă aici... Când aveam 16 ani, fiul meu era în mine. Eu nu-l cunoşteam, dar el era aici şi prin adăpostirea într-o căsătorie sfântă, el a venit purtând chipul meu. Eu îl cunosc, pot avea

părtășie cu el și el a venit exact la timpul hotărât pentru el. Voi ați fost în El...dacă voi ați primit viața veșnică, voi ați fost în Dumnezeu, înainte de a fi lumea.

Voi sunteți o parte, un fiu al lui Dumnezeu, un atribut al lui Dumnezeu. El a știut exact timpul în care voi a trebuit să veniți. El v-a hotărât exact timpul și locul și nimeni altcineva nu vi-l poate lua. Nu contează câte imitații sau alte lucruri vor fi, El a știut că voi o să fiți aici. Acum voi sunteți descoperiți, manifestați, acum puteți să aveți legătură cu El și aceasta este ceea ce a dorit El - dorința după părtășie, de a fi aduși la închinare; dar dacă viața ta nu a fost întotdeauna un atribut (o parte) a lui Dumnezeu, atunci tu ești numai o imitație a creștinismului. Vedeți? Sunt miliarde și miliarde dintre aceștia care nu sunt decât o imitație a creștinismului.

O observație pe care am făcut-o nu demult. Mă uitam la fratele Demos Shakarian când au făcut o încrucișare pentru creșterea cirezii de vite. Mă uitam la sticlele de testare care au fost luate de la medic și am observat aceste lucruri: la vărsarea seminței bărbătești, de fapt de fiecare dată, ies cam un milion de semințe bărbătești și nu știu câte femeiești în același timp. Știți voi că din toate aceste semințe mici care se mișcă, numai una este hotărâtă să vină la viață....dintr-un milion numai o sămânța devine roditoare. Această sămânță mică va trece pe lângă celelalte care seamănă cu ea și vin împreună, va găsi oul roditor, va intra înăuntru și apoi toate celelalte mor.

Dacă vorbim despre nașterea din fecioară, ea nu este nici pe jumătate atât de tainică precum nașterea normală, așa cum a fost hotărâtă dinainte de Dumnezeu. Dacă tu ești un creștin născut din nou, tu ai fost în Dumnezeu, Tatăl tău, înainte de întemeierea lumii. Când ai venit în lume, înainte să devii creștin, totul ți se părea pe dos și te mirai de ce este una și cealaltă și ai acceptat. Dar deodată ceva te-a străpuns. Ce era? Acea viață care era acolo, înăuntru, de la început. Este ca în acea mică istorioară despre puiul de vultur și mama lui, o știți, nu-i așa? Voi m-ați auzit mult predicând despre aceasta, cum oul de vultur a fost pus sub o găină. Când a ieșit puiul de vultur nu a putut digera hrana pe care i-o dădea găina, pentru că el de la început nu a fost o găină. Totuși el era în curte cu puii de găină și mergea împreună cu ei. Găina scormonea prin curte și făcea astfel de lucruri și vulturul

cel mic nu se putea opune. De fiecare dată când ea cotcodăcea și dădea din aripi, toți puii fugeau la ea și puiul de vultur fugea și el la ea.

Într-o zi, mama lui știind că depusese două ouă, nu unul, s-a dus să-l caute, zicându-și: „Trebuie să fie el pe undeva.” Ea a zburat peste tot până a ajuns deasupra curții găinilor și acolo și-a văzut puiul. Ea a strigat și el a recunoscut-o, căci aceasta i se potrivea. Aceasta era ceea ce a căutat el. Vedeți? Și el a recunoscut că nu era un pui de găină, ci de vultur! Aceasta este calea pentru fiecare creștin născut din nou.

Dacă voi veniți, îmi este indiferent din ce denominațiune ați venit sau unde ați aparținut și în câte registre v-ați trecut numele, dacă voi ați recunoscut imediat adevărul dovedit înaintea voastră, atunci înseamnă că voi sunteți vulturi! Căci acest cotcodăcit al găinii de a merge aici, sau dincolo, sau de a aparține aici sau acolo, de a merge cu aceasta sau acea cale, este o nebunie, este cu adevărat o adăugare la Cuvântul lui Dumnezeu!

În partea feminină vine o sămânță de la un bărbat și nu de la vreun animal. A fost întotdeauna o sămânță omenească. Însă trupul lui Isus Hristos, Mireasa, va fi o parte a Trupului Său, viața Sa. El a fost Cuvântul și Mireasa trebuie să fie Cuvântul. Cuvânt cu Cuvânt, Cuvânt peste Cuvânt! Neprihănirea lui Luther, sfîntirea lui Wesley, botezul penticostal cu Duhul Sfânt, reșezarea darurilor și toate celelalte ce aparțin de Cuvânt. Trebuie să fie Cuvânt adevărat zidit peste Cuvânt adevărat, sămânță peste sămânță, viață peste viață, ca să iasă chipul deplin al Miresei Domnului Isus Hristos.

Vă amintiți, voi ați fost o parte din El și acum, după ce am aflat toate aceste lucruri și că Hristos vine la Mireasa Lui, se pune întrebarea: cum ajungem în Mireasă? Mulți spun: „Vino și fă-te membru la noi.” Unii vor un botez în felul acesta, alții vor să facă una sau alta. Unii spun că trebuie să vorbești în limbi, alții spun că trebuie să dansezi în Duhul, ceilalți spun că trebuie să strigi! Aceia vor să trăiască o senzație. Toate par bune, dar sunt cu totul greșite. Vă întreb: cum poate un bărbat sau o femeie sau un copil al lui Dumnezeu care este născut din Duhul Sfânt, să tăgăduiască Cuvântul lui Dumnezeu, când El Însuși îl tâlcuiește și spune: „Aceasta este, Eu am făgăduit,

aici este” și El o arată așa de clar, cum nu se poate mai clar; dar ei sunt orbiți ca să n-o vadă. Cum ar putea Hristos să-Și tăgăduiască propriul Său Cuvânt. Dacă Hristos este în tine, El nu-Și va tăgădui niciodată propriul Său Cuvânt.

Deci, cum ajungem noi în acest trup? 1 Corinteni 12:3: „*Noi toți în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup.*” Da, prin botezul acestui singur Duh Sfânt, suntem toți botezați și Duhul este viața lui Hristos. Viața lui Isus Hristos și viața fiecărei semințe a fost adusă la viață prin El, care a fost sămânța Cuvântului. Ați înțeles? Dacă viața este în sămânță, iar acest botez prin Duhul Sfânt cade peste ea, atunci această sămânță este obligată să vină la viață.

Nu demult l-am întrebat pe fratele John Sharritt despre pomul lui care avea opt sau nouă feluri de roade: „Ce fel de pom este acesta?” El mi-a răspuns: „Un portocal.” Eu i-am zis: „Atunci cum se face că în el sunt portocale, lămâi, mandarine, grapefruit și altele?” El mi-a spus: „Acestea sunt toate din familia citricelor și au fost altoite în el.” „Oh,” am spus eu, „acum îmi este clar. Dar anul viitor va da iarăși portocale.” Și el a răspuns: „Nu, fiecare mlădiță va aduce propriile ei roade.” Mulți dintre cei ce vă ocupați de pomicultură știți că puteți altoi într-un pom mlădițe din pomi de aceeași familie. Deci, tu poți pune o creangă de lămâi într-un portocal și ea va da lămâi, nu portocale. Ea nu va putea produce roada originală a pomului în care a fost altoit.

Aceasta am făcut noi, oamenii, noi am altoit. Cum ar putea metodiștii să producă altceva decât copii metodiști? Cum poate o denominațiune să producă altceva decât copii ai denominațiunii respective; dar dacă acelui pom îi va crește o ramură originală, atunci ea va produce portocale. De aceea, dacă Dumnezeu va face ceva în biserică, atunci va trebui să meargă înapoi la sămânța originală a Cuvântului; exact așa trebuie să fie, căci viața este în pom și el are un soi propriu.

Noi putem să recunoaștem că această biserică mare s-a mișcat înainte prin epoci, aducând roadele sale. Însă dacă o ramură se usucă, ea va fi tăiată. În evanghelia după Ioan cap.15, scrie: „Nu vița va fi tăiată, ci mlădița care n-a adus rod va fi tăiată.” Isus dorește un rod de

la El însuși. Soția Lui trebuie să producă astfel de copii care sunt așa cum este El însuși. Dacă ei nu produc astfel de copii, copiii Mireasă, copiii Cuvântului, atunci ei sunt copii ai denomi-na-ți-un-i-lor. Atunci dragostea lor pentru lume și pentru denomi-na-ți-un-ea lor îi va aduce înapoi și ei nu pot să producă un creștin adevărat, fiindcă nu este nimic acolo ce ar putea produce aceasta. Exact cum ai lua o ramură de lămâi și ai altoi-o, ea produce lămâi, niciodată portocale. Ea nu a fost de la început acolo în pom, dar dacă este o ramură acolo de la început, ea este hotărâtă dinainte să producă roade bune, adică portocale și nu poate face altceva.

Aceasta este Biserica Dumnezeului Celui Viu. Tu lași ca Dumnezeu să înceapă ceva și fiecare o primește și pornește cu aceasta. Întotdeauna a fost așa

Am citit nu demult ceva despre Martin Luther. Acolo scria că nu a fost așa de ușor să protestezi împotriva bisericii catolice, dar Martin Luther a protestat. Curios este faptul că el a rezistat fanatismului ce a urmat trezirii lui. El a stat neclintit în neprihănirea lui prin credință. Vedeți voi? Totul este posibil, însă imitațiile și toate celelalte lucruri cad...

Priviți la doamna Aimee Semple McPherson, care avea templul acela. Fiecare predicator feminin are aceste aripi și ține Biblia în același fel - o imitație firească, ei nu pot fi originali. În felul acesta bisericile nu pot fi originale. Lăsați o biserică oarecare să primească ceva într-un oraș. O altă biserică nu se va lăsa până nu va avea și ea. Vedeți? Ei nu mai sunt originali. Cuvântul lui Dumnezeu este originalul. El va produce propriile Lui roade la timpul ales și hotărât dinainte de Dumnezeu Tatăl.

Dar cum intrăm în Biserică? „*Printr-un singur Duh am fost toți botezați într-un singur trup.*” Trupul lui Hristos care este Mireasa, Cuvântul, botezați prin Duhul Sfânt!

Dar acum să vedem dacă suntem în timpul din urmă. Vom afla dacă mergem la Geneza cap 5. Puteți să deschideți și la Luca. Noi găsim că Enoh a fost al șaptelea după Adam. Dacă Cain ar fi fost fiul lui Adam, atunci Enoh ar fi fost al optulea. Vedeți voi? Nicăieri în Biblie nu scrie că acest Cain ar fi fiul lui Adam. Însă mai mult scrie Biblia, care ne spune că acest Cain a fost „de la cel rău”, dar Adam nu

a fost „cel rău”. Deci, noi găsim că Enoh a fost al șaptelea după Adam, care a fost un tip pentru epocile bisericii. Toți cei șase bărbați dinaintea lui au murit, dar Enoh a fost transformat. Enoh, al șaptelea, a fost răpit și aceasta arată că în epoca a șaptea va avea loc răpirea. Cred că nu există nicio îndoială că noi suntem în epoca a șaptea. Toți o știm! În celelalte șase epoci toți au murit, însă în epoca a șaptea va fi răpirea. Enoh a fost transformat, căci nu a mai fost găsit. Dumnezeu l-a luat, el a fost răpit, el a fost un tip pentru răpire, fiindcă toți ceilalți au murit; însă Mireasa din timpul sfârșitului va fi chemată afară din epoca a șaptea și noi purtăm acum mărturia acestei epoci.

În Apocalipsa 10.7, noi găsim un tip pentru cele șapte epoci ale bisericii, prin care tainele cele mari ale Bibliei vor fi descoperite de al șaptelea mesager. Este un mesager ceresc și un mesager pe pământ. Cuvântul „înger” înseamnă „mesager” și în mesajul îngerului al șaptelea, El a făcut cunoscută slujba lui. Când glasul lui va începe să răsună, va fi așa cum a început și Isus. El a început cu vindecarea bolnavilor și mângâierea celor întristați. Oh, acest mare Rabi, El este un prooroc! Fiecare a vrut să-L aibă în biserica lui, dar într-o zi s-a așezat jos și a spus: *„Eu și Tatăl una suntem.”* Aceasta a fost ceva străin, aceasta a fost altceva, dar aceasta făcea deosebirea. *„Dacă nu mâncați carnea Fiului Omului și dacă nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi.”* Atunci ei ziceau: „Are drac.” Vedeți? Aceasta era altceva. El nu a explicat. Ei văzuseră deja manifestarea, legitimarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru timpul lor, dovedită între ei. El a fost Mesagerul pentru epoca aceea și el nu trebuia să explice nimic. Ucenicii poate nu au fost în stare să-l explice, dar ei au crezut aceasta. Ei au stat liniștiți și au crezut. Cum puteau ei spune oamenilor că vor mânca trupul Lui și vor bea sângele Lui? Evident, le era imposibil să facă aceasta, dar ei au crezut, căci ei erau hotărâți dinainte. Vedeți? Ei au crezut asta! Indiferent dacă nu au putut să-l explice, ei totuși au crezut.

Fiți atenți! În epoca a șaptea când îngerul al șaptelea va începe să sune, atunci **toate tainele** lui Dumnezeu trebuie să fie descoperite. Reformatorii au avut mesajul lor, fiecare pentru timpul lui. Luther pentru timpul lui, Wesley pe al lui, însă oamenii au apucat aceste mesaje și au făcut din ele niște denominațiuni. Și unde au ajuns?

Noi nu putem niciodată merge împotriva naturii. Natura depune întotdeauna mărturie. Dumnezeu merge în pas cu natura. Trebuie să fie așa. Cum este de exemplu, soarele. Când răsare dimineăta, este ca un nou-născut, un copil mic; el este slab și nu are multă căldură în el. Înspre ora zece vine de la liceu, în mijlocul zilei intră în viață, după amiază pe la ora trei deja îmbătrânește și la ora 17 moare, bătrân și slab, merge înapoi în mormânt. Este oare sfârșitul a toate? Se trezește iarăși dimineăta. Înțelegeți?

Priviți pomii, cum dau ei frunze. Noi vedem că frunzele cad din pom și merg înapoi în pământ. Viața merge în jos, la rădăcinile pomului - este aceasta sfârșitul? Vine înapoi primăvara următoare cu o viață nouă. Exact așa s-a petrecut cu biserica în reformă.

Grăuntele acela a căzut în pământ și în prigoana din epoca întunecoasă a trebuit să moară. Fiecare om duhovnicesc trebuie să recunoască aceasta. Trebuia ca sămânța să moară și să putrezească, altfel rămânea singură. De aceea a trebuit să cadă în pământ în epoca întunecoasă. Zăcea acolo, putrezea și venea la suprafață în două frunze mici, în biserica lui Luther. Din biserica lui Luther au mai ieșit câteva frunzulițe, Zwingli, Calvin și așa mai departe. De acolo a mers în spic (tulpina), aceasta fiind epoca marilor misiuni, epoca lui John Wesley. Din aceasta a ieșit epoca înșelătoare, epoca penticostală.

A cultivat cineva de aici grâu? Priviți la acest grâu. Dacă mergeți afară și spuneți : „Eu am grâu”...Arată ca și cum ar fi grâu, dar desfaceți de tot coaja și veți vedea că nu este deloc grâu, voi aveți o coajă. Nu ne-a avertizat Isus în Matei 24.24, că în zilele de pe urmă cele două duhuri vor fi așa de aproape unul de celălalt, încât dacă ar fi cu puțință ar înșela chiar și pe cei aleși. Vedeți? Dar această epocă este doar purtătoarea, patul, dar viața care a venit prin Luther, este aceeași care a venit și prin Wesley și care a adus Rusaliile.

Aceeași viață a ajuns la penticostali, trecând apoi în grâul ce apare la suprafață. Mesajul străbate, dar viața este adusă înăuntru, în grâu. Acesta este motivul pentru care grâul a venit la suprafață și aduce toată lucrarea la răpire. Mireasa însăși vine din fiecare epocă, dar butucul, denominațiunea se uscă și moare.

Ați observat voi cum a început viața să se retragă în aceste zile de pe urmă? Dacă grăuntele începe să crească, atunci începe și coaja

să se îndepărteze de el. Priviți înapoi la acest mic grăunte...dacă desfaci coaja cu atenție și te uiți înăuntru, atunci vezi un mic bob. Dacă vei lua un microscop care mărește de 30 de ori, vei vedea acest mic bob care apoi începe să crească, dar această coajă trebuie să fie acolo ca să-l protejeze, ca să aibă o șansă de a veni afară. Atunci când începe să crească și mesajul începe să se răspândească, coaja se retrage de la grăunte și viața vine afară din coajă direct în grăunte. Așa este în orice vreme. Nu poate să meargă ceva împotriva naturii. Aceasta este continuitatea lui Dumnezeu, felul Lui de a face lucrurile. Acum este timpul în care trăim, chiar a șaptea epocă a bisericii, acum totul trebuie descoperit în bobul de grâu.

Dacă vreți, deschideți la Luca 17:30, unde El spunea: „*Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi când **se va arăta** Fiul Omului...*” Când Fiul Omului **se va descoperi**...Ce vrea oare să ne spună? Ce să ne descopere? Da! El va aduce descoperirea Lui, ceea ce este El în această zi, făcând cunoscut oamenilor Cuvântul care a fost hotărât pentru ziua de astăzi, prin manifestarea Duhului Sfânt și să-L arate pe Isus ca viu în mijlocul nostru.

Gândiți-vă la aceasta. El a fost reprezentat printr-un Om, acesta a citit aceeași Biblie pe care o citim și noi, dar noi vedem că de acest capitol din Geneza a vorbit și Domnul Isus. Noi găsim acolo, adică în Geneza 18 că El a stat cu spatele la cort și Sara era în cort. El i-a spus lui Avraam că-l va cerceta, dar ea nu a crezut că se va întâmpla așa cum spunea El, că va avea un copil...și atunci Sara a râs. Atunci Domnul i-a zis: „*De ce a râs Sara?*” Sara își spunea: „Cum se poate întâmpla așa ceva?”

Noi constatăm că ceea ce a făgăduit El, s-a întâmplat întocmai. Avraam a numit pe Cel ce i-a vorbit „Elohim”, Cel Atotputernic. Da! Acesta a fost El.

Biblia ne spune că aceste lucruri se vor întâmpla în timpul din urmă. Isus a spus aceasta și dacă voi vedeți că ceea ce s-a întâmplat acolo se repetă aici, atunci știți că timpul este aproape, este chiar la ușă.

Priviți lumea, priviți cum oamenii sunt prinși într-o stricăciune ca pe timpul Sodomei. Observați acest timp, mințile oamenilor sunt stricate, ei nu mai știu ce înseamnă respect. Priviți câți ucigași, câți

homosexuali și toate celelalte. Priviți în ce desfrâu au ajuns femeile noastre – priviți la imoralitatea lor și nu numai printre femeile noastre, ci și... Voi spuneți: „Aceia sunt metodiști...” Sunt și penticostali. O, nu numai ei, ci toată lucrarea este așa. Vedeți pe bărbații noștri. În loc să se țină de Cuvântul lui Dumnezeu, ei se țin de o tradiție a unei denominațiuni. Când văd că Dumnezeu se descoperă în mod desăvârșit, ar trebui să iasă din aceste dogme și doctrine și să vină. Care este motivul? Ei sunt orbi și nu pot vedea, ei niciodată nu vor putea să înțeleagă.

Priviți-l acum pe Enoh, tipul pentru biserica Mireasă. El este și un tip pentru epoca a șaptea a bisericii. Puteți vedea asta? Câți dintre voi cred că au existat șapte mesageri pentru cele șapte epoci? O, noi toți credem aceasta. Vedeți, dacă nu am crede Biblia, bineînțeles nu am putea crede asta. Acum noi trăim în epoca a șaptea și Biblia spune că în această epocă, când mesagerul pentru a șaptea epocă a bisericii va începe să trâmbițeze mesajul său, toate tainele și lucrurile care au fost răsucite de-a lungul timpului, vor fi descoperite în acel timp. Aici noi vedem că Fiul omului vine El însuși în mijlocul poporului Său și împlinește exact ceea ce a fost spus că va face. Acestea aparțin ultimei epoci și epoca aceasta este aici.

Noi mai citim în Biblie de acele șapte străji, asemănător cu acei șapte mesageri. El nu a venit aici în prima, nici în a doua, nici în a treia sau a patra strajă, ci El vine în straja a șaptea. Acesta este Enoh, al șaptelea, care a fost răpit. Apoi îl găsim pe Noe ca tip pentru rămășița evreilor, care a fost purtat deasupra necazului.

Dacă ne referim la străjile din timpurile biblice găsim că nopțile nu au fost împărțite în ore, ci în străji. Prima strajă era de la 21 la 24, a doua de la 24 la 3, a treia de la 3 la 6. Avem trei străji a trei ore, împreună fac nouă, un număr incomplet. Dar întorcându-ne la numărul șapte pentru răpire, care după cum cred eu va avea loc între ora șase și șapte, mai bine zis între orele șase și nouă dimineața, căci trâmbița Domnului va suna.

În Biblie (în limba engleză – n.t.) nu este întrebuințat cuvântul „răpire”, noi am pus acest cuvânt aici. Biblia spune „luați în sus”. Putem citi mai exact despre această mare răpire care va avea loc în zilele de pe urmă, în 1 Tesaloniceni 4:13- 6: „*Nu voim fraților, să fiți*

în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați, ca cei care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El.

Iată în adevăr ce vă spuneam prin Cuvântul Domnului; noi cei vii, care vom rămânea până la venirea Domnului nu o vom lua înaintea celor adormiți..Căci însuși Domnul cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

Aș vrea să recunoașteți că aici se va întâmpla un lucru foarte mare, să nu scăpați aceasta. Vedeți că aici în Tesaloniceni, Cuvântul ne spune trei lucruri care trebuie să se întâmple înainte de a veni Domnul. Vedeți?

Să mai citim o dată... „*Căci însuși Domnul cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos...*” **Trei lucruri se întâmplă: un strigăt, un glas și o trâmbiță - acestea trebuie să se întâmple înainte de a veni Isus. El le împlinește toate trei când va veni jos.**

Un strigăt...ce este un strigăt? Este mesajul care vine întâi, Pâinea vie a Vieții, care va produce Mireasa. Dumnezeu face toate lucrurile în felul Lui, El nu schimbă niciodată modul Său de a lucra. El nu Se schimbă niciodată, El este Dumnezeu neschimbător. În Amos 3:7, El spune: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic (pe pământ) fără să-și descopere taina Sa, robilor Săi, prooroci.*” Așa cum a făgăduit El, așa va face.

Noi am trecut prin epocile Bisericii și am constatat că zilelor din urmă le-a fost făgăduit un proroc, conform Maleahi 4:5. Observați natura lui, cum va fi el.

Dumnezeu a folosit acest duh de cinci ori. Întâi Ilie, apoi Elisei și Ioan Botezătorul. Apoi în zilele acestea El cheamă afară Biserica și apoi va chema rămășița iudeilor, împreună cu Moise va fi și Ilie. Numărul cinci este deci numărul harului. Dar amintiți-vă, mesajul a fost făgăduit și dacă toate aceste taine sunt așa de legate și pecetluite, va fi neapărat nevoie de un proroc trimis de Dumnezeu ca să descopere aceste taine. Acum dacă înțelegeți, observați este exact ceea ce a promis El deja că va face.

Gândiți-vă, Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroci, nu la teologi, deci acesta va fi o reflectare a Cuvântului lui Dumnezeu. El nu poate să spună nimic de la el, el nu poate să spună gândurile sale, ci poate să vorbească numai ceea ce îi descoperă Dumnezeu. Așa a spus și prorocul Balaam când a fost ispitit să-și vândă dreptul. El spunea: „Cum poate să spună un proroc altceva decât ceea ce pune Dumnezeu în gura lui.” Asta se întâmplă pentru că Dumnezeu lucrează astfel și tu nu poți să spui altceva. Tu așa ești născut așa. Vedeți? Voi ați fost născuți astfel și Dumnezeu are întotdeauna bărbați cum a fost Isaia, Ieremia, Ilie și toți ceilalți. Însă prin toate aceste veacuri, preoții au tot stricat. De aceea Dumnezeu a trebuit să trimită câte un proroc. Acesta nu aparținea niciunei denominațiuni, el vorbea Cuvântul Lui în locuri publice și apoi iarăși dispărea; el era un bărbat aspru cu adevărul lui Dumnezeu și așa a fost întotdeauna.

Biblia ne spune: „*Este printre voi unul care este duhovnicesc, sau un proroc...*” Da, există aceia care au darul prorociei în biserică, dar un proroc este ales și hotărât dinainte pentru ceasul acela. Dacă aveți vreo proorocie, doi sau trei s-o scrie și s-o judece dacă este corectă sau nu, înainte de a se da în biserică. Nimeni nu poate fi pus înaintea unui proroc, căci el este Cuvântul absolut al lui Dumnezeu; el reflectă pe însuși Dumnezeu. El era Cuvântul pentru epoca lui.

Acum, dacă Dumnezeu a promis să ne trimită în timpul de pe urmă pe un bărbat de felul acesta, prin care să scoată Mireasa din încurcătura actuală, cum o va realiza?

Biserica nu poate să-L primească pe Hristos. Noi, penticostalii, nu putem să ducem acest mesaj în biserică, din cauza stării în care ne aflăm astăzi: unul este împotriva celuilalt, ba chiar și duhovnicește. O, în ce încurcătură au ajuns denominațiunile! De fiecare dată când un mesaj a trecut peste pământ, ei l-au organizat și astfel mesajul a murit; și penticostalii au făcut exact ca ceilalți.

Voi, *Assemblies of God* („Adunările lui Dumnezeu”), părinții voștri au ieșit din acele organizații, au strigat și au slăvit pe Dumnezeu și au vorbit cu curaj împotriva acelor lucruri! Voi acum v-ați întors acolo de unde au ieșit părinții voștri. Ați făcut ca un câine care s-a întors la vărsătura lui sau ca un porc care după ce a fost scăldat, s-a întors în mocirlă. Acum ați ajuns așa de bisericești încât v-ați închis

inima până acolo că trebuie să ai un carnet de membru ca cineva să poată lucra împreună cu voi.

Voi, cei numiți *Jesus Only* („Numai Isus”), Dumnezeu v-a dat un mesaj minunat și în loc să mergeți mai departe și să rămâneți smeriți, voi v-ați separat și ați organizat gruparea voastră. Acum și voi sunteți în aceeași găleată cu ei, așa este. Duhul lui Dumnezeu însă se mișcă mai departe „*Eu, Domnul o voi sădi, Eu o voi uda zi și noapte.*” El a hotărât aceste lucruri așa și El trebuie să le trimită.

Deci, primul lucru care precede răpirea este acel strigăt. Ce este strigătul acela? Un mesaj ca să-i aducă pe oameni împreună. Deci, un mesaj: „Acesta este timpul să vă curățați lămpile, deșteptați-vă și pregătiți lămpile voastre.” Care strajă este aceasta? A șaptea! Nu a șasea, ci a șaptea! „Iată vine Mirele, deșteptați-vă și pregătiți-vă lămpile voastre.” Unii au făcut-o, unii au recunoscut că nu au undelemn în lămpile lor. Vedeți? Acesta este timpul să ne curățăm și să ne pregătim lămpile. Este Maleahi 4, este Luca 17, este Isaia, toate sunt proorocite, totul este așezat în Scripturi într-o ordine desăvârșită pentru timpul acesta și noi o vedem exact și real, nu lipsește nimic.

Vedeți? Aceste lucruri se întâmplă, fratele meu și sora mea, este pur și simplu extraordinar. Dacă vedeți cum vine Dumnezeu din cer și stă înaintea unui grup de oameni, descoperindu-Se pe Sine însuși exact cum a făcut El întotdeauna...și acesta este adevărul din Biblia aceasta deschisă.

Vedeți...noi suntem în acest punct. Sistemul denominațional este mort, a trecut, nu se va mai ridica niciodată, va fi ars. Asta faceți și voi cu pleava de pe câmp. Fugiți de acolo, veniți înăuntru în Hristos! Nu spuneți: „Eu aparțin de metodiști sau eu aparțin de baptiști, sau eu aparțin de biserica penticostală”, veniți înăuntru în Hristos! Și dacă veniți în Hristos, atunci nu este niciun Cuvânt care este scris aici pe care să nu-l puteți crede, indiferent ce ar spune altcineva și apoi Dumnezeu vă descoperă acel lucru.

Ce se întâmplă când El toarnă Duhul Său peste Cuvânt? Este ca și cum ai turna apă peste o sămânță, ea va trăi și va produce soiul său.

Voi spuneți: „Eu am botezul cu Duhul Sfânt”, dar aceasta nu înseamnă că sunteți mântuiți. Priviți aici! Tu ești o ființă din trei părți:

trupul, sufletul și duhul. În centrul ființei voastre este sufletul. Apoi duhul și, la exterior, trupul. Voi aveți cinci simțuri cu care luați contact cu cele pământești. Sunt și cinci simțuri ale duhului: dragostea, conștiința și așa mai departe. Dar acolo, înăuntru, este locuința voastră, sufletul care vă arată ce sunteți. N-a spus Isus că ploaia cade peste cei buni și peste cei răi? Puneți aici o sămânță de scaiete și acolo una de grâu și veți vedea că amândouă cresc datorită aceleiași ape. Dar ce iese? Din una va ieși un scaiete, pentru că asta este. Scaietele își va ridica mâinile și va striga la fel ca și grâu.

Nu spune Biblia că în zilele de pe urmă vor apare hristoși falși – nu Isuși falși – unși falși, unși cu un cuvânt fals. Unși de o denominațiune, dar nu de Cuvânt, căci Cuvântul va mărturisi pentru sine. Cuvântul nu are nevoie de nimic altceva, căci El mărturisește despre Sine. Dacă ai spune cuiva: „Ești tu un Isus?”, el ar nega cu putere. Dar când se ajunge la: „Glorie, eu am primit ungerea...” Și este o ungere autentică.

Aduceți-vă aminte, Caiafa a avut și el această ungere și a proorocit. La fel a fost și cu Balaam care a proorocit, dar această ungere n-a avut nimic a face cu interiorul lor. Dacă acolo, înăuntru, nu se găsește sămânța lui Dumnezeu, gena dumnezeiască de la început, hotărâtă mai înainte de întemeierea lumii, sunteți terminați. Nu-mi pasă cât de mult ați strigat, ați vorbit în limbi și ați fugit încolo și-ncoace – nu au nimic a face cu ce este înăuntru. Un scaiete se poate socoti ca oricare altul. Eu am văzut păgâni strigând și vorbind în limbi, bând sânge dintr-un craniu de om și chemând pe diavolul. Așa că nu trebuie să vă bazați pe aceste lucruri. Puteți da uitării toate aceste senzații. Cuvântul trebuie să fie în inimă, și el este Hristos. Aduceți-L acolo, înăuntru și veți vedea cum se va face de cunoscut pe Sine, deschizându-se așa ca orice altă sămânță și depunând mărturie despre Sine pentru epoca în care trăiește.

Luther nu putea aduce decât lăstari. Ceilalți, din alte treziri, au dus planta mai departe. Dar noi suntem acum în epoca bobului de grâu copt. Luteranii autentici nu puteau aduce la suprafață decât luterani autentici. Penticostalii autentici nu puteau aduce la suprafață decât penticostali autentici. Asta-i tot ce puteau face. Dar noi am trecut de acea epocă și mergem mai departe. Știți voi că Biserica Catolică a

început ca și biserica penticostală? Și dacă biserica penticostală ar rezista încă două mii de ani, ar ajunge într-o stare mai rea decât cea în care se află acum Biserica Catolică. Spun acest lucru surorilor și fraților mei pe care-i iubesc – și Dumnezeu știe acest lucru. Dar țineți minte, prieteni, eu vă voi întâlni acolo, la judecata care va avea loc nu peste multă vreme. Eu trebuie să mărturisesc despre ceea ce este adevărat.

Când am avut adunări cu voi și m-am rugat pentru bolnavi, aceasta v-a plăcut, dar când am venit cu mesajul...Dacă un mesaj merge mai departe și este ca o minune a lui Dumnezeu și dacă el se menține totuși într-o organizație, atunci să știți că aceasta nu este de la Dumnezeu. Acest lucru a fost deja dovedit.

Isus mergea și-i vindeca pe bolnavi. De ce făcea aceasta? Pentru ca să atragă atenția oamenilor la mesajul Lui. Trebuie să fie ceva ce descoperă Dumnezeu, El este deci acolo la vindecarea dumnezeiască. Astfel de minuni atrag atenția oamenilor. Scopul principal este aici - mesajul! Aceasta este! El încearcă să atragă atenția oamenilor ca ei să devină liniștiți și să-L asculte. Căci sunt unii între ei care au fost hotărâți dinainte pentru viața veșnică. Unele dintre boabele de grâu au căzut lângă drum și le-au mâncat păsările. Altele au căzut printre spini și altele pe un pământ pregătit și aici ele au răsărit.

Deci, prima dată a fost strigarea, apoi glasul pe ton poruncitor, apoi trâmbița. Strigarea o face mesagerul ca oamenii să fie pregătiți. A doua este glasul cu ton de poruncă, un glas tare care poruncește învierea. Același glas care l-a sculat pe Lazăr din mormânt, îl găsim în Ioan 11:38 și 44. Mireasa va fi adusă împreună și apoi vor învia cei morți în Hristos pentru a fi luați sus. Urmăriți cele trei lucruri care au loc. Un strigăt, un glas, o trâmbiță.

Era așadar o strigare, un glas cu ton de poruncă și o trâmbiță. A treia este o trâmbiță care mereu cheamă la o sărbătoare și aceasta va fi marea cină de nuntă a Mielului cu Mireasa, în cer.

Vedeți, primul lucru care răzbate afară este mesajul Lui, care cheamă împreună Mireasa. Următorul lucru este învierea Miresei adormite, acei ce-au adormit în celelalte epoci. Trâmbița va suna și îi va aduna la marea sărbătoare din cer. Aceasta este lucrarea care va

avea loc, prieteni, noi am ajuns acum exact aici. Singura care va veni afară (din Babilon) este Biserica **Mireasă care trebuie să stea în prezența Soarelui ca să se coacă. În scurt timp urmează să vină apoi marea combină.** Pleava va fi arsă, dar grâul va fi adunat în hambare. Vedeți?

Voi nu sunteți orbi, voi înțelegeți. Dacă stau aici și spun aceste lucruri, nu o fac ca să rănesc pe cineva, ci pentru că sunt răspunzător. O spun pentru că mesajul este Viață. Eu răspund înaintea lui Dumnezeu și trebuie s-o spun. Timpul vindecărilor și așa mai departe, toate acestea au fost pentru a atrage atenția oamenilor spre mesajul care urma să vină. Și iată că a venit.

Deschiderea celor șapte peceti a arătat tocmai aceste lucruri ascunse; eu nu le-am știut, dar aici este un bărbat care a fost martor când acele lucruri s-au întâmplat și m-ați auzit vorbind despre cele ce urmau să se întâmple, în predica „Acesta este timpul, domnilor?”; și în dimineața aceea, exact acolo unde s-a spus că va fi, au apărut cei șapte îngeri veniți direct din cer. Când s-au întors în sus, acel vârtej i-a luat sus și noi stăteam și observam cum dispăreau. S-ar putea să fie Revista „Science” (Știința) a făcut de cunoscut această fotografie întregii națiuni. Chiar și cei din Mexic au observat-o și au fotografiat-o.

Într-o zi, când am început să predic despre cele șapte peceti, l-am chemat pe fratele Jack Moore, un mare teolog și l-am întrebat: cu privire la fotografia făcută de oamenii de știință: „Cine este această Persoană despre care este scris: „*Cineva care semăna cu Fiul omului, ...Capul și părul Lui erau albe ca lina albă, ca zăpada*”? El a fost un bărbat tânăr cum putea să aibă părul alb ca lâna?” El a spus: „Frate Branham, acesta este El proslăvit!” Acest răspuns nu m-a mulțumit, dar când m-am dus în camera mea și am început să mă rog, El m-a lăsat să aflu ce însemnătate are fotografia.

Vedeți, eu am tot predicat că El este Dumnezeu, nu numai un bărbat. El a fost Dumnezeuul adevărat descoperit în trup. Era partea de dragoste, acest mare atribut care s-a descoperit vizibil aici jos pe pământ. Isus a fost dragostea lui Dumnezeu, manifestată. Dumnezeu și-a zidit un trup în care a trăit Iehova însuși. El era plinătatea Dumnezeirii în trup. Dumnezeu s-a descoperit în acest trup și noi am

văzut cum este El – Dumnezeu cu noi, Emanuel; și apoi acest trup a trebuit să moară pentru a-Și curăți Mireasa cu sângele Lui. Noi vedem că Mireasa nu este numai spălată și curățită și în totalitate iertată, ea este și neprihănită.

Vedeți? Ați încercat vreodată să aflați ce înseamnă cuvântul „neprihănit”? De exemplu: la fratele Green ar ajunge zvonul că eu aș fi băut, că aș fi făcut lucruri rele – pe care nu le făcusem - și apoi dacă el ar fi venit la mine și mi-ar fi spus: „Eu te iert, frate Branham”, eu aș zice: „Tu mă ierți? Eu nu am făcut nimic...pentru ce vrei tu să mă ierți?” Vedeți, dacă aș fi vinovat, atunci aș putea să fiu iertat, dar atunci nu sunt încă neprihănit, căci totuși am făcut-o. Cuvântul „neprihănit” înseamnă „ca și cum n-ai făcut niciodată acel lucru”, căci prin sângele lui Isus Hristos suntem curățiți de păcate până când nu mai există niciunul, până când totul este dus în marea uitării de Dumnezeu. El este singurul care poate să facă aceasta. Noi nu o putem, noi putem ierta, dar nu putem uita. Eu aș putea să vă iert, dar mereu mi-aș aduce aminte că ați făcut aceste lucruri rele. Vedeți, aceasta arată că nu sunteți neprihăniți, ci numai iertați, dar în ochii lui Dumnezeu, Mireasa este neprihănită, ca și cum nu ar fi făcut niciodată ceva. AMIN!

Vedeți fecioara logodită cu Fiul lui Dumnezeu Cel curat, ea n-a păcătuit niciodată. De ce? Ea a fost hotărâtă dinainte; ea a fost doar prinsă de această lume. Dar atunci când ea a auzit adevărul, a venit afară și sângele Lui a curățit-o, ea stă aici curată, evlavioasă. Vedeți, în ea nu este niciun păcat. De aceea Mesajul cheamă Mireasa să fie împreună.. În acea dimineață, El va striga cu un glas tare, așa cum a strigat cu glas tare pe Lazăr: „*Lazăre, vino afară.*” Vedeți, glasul trezește Mireasa adormită, pe morții adormiți.

Odinioară, Israelul era chemat la sărbătoarea trâmbițelor, care erau Rusaliile, cu sunetul unei trâmbițe. Sărbătoarea cea mare în ceruri și sărbătoarea trâmbițelor - și acum o trâmbiță anunță o chemare la o sărbătoare; marea cină a Mielului în cer.

Acum fiți atenți! Noi am văzut ilustrată prin tipuri adunarea Miresei, sărbătoarea trâmbițelor, nunta Mielului. Dacă vreți să citiți Matei 18:16, aici scrie că trei sunt care mărturisesc, la fel și în 1 Ioan 5:7. și alte versete. Trei mărturii sunt necesare, este corect, nu-i așa?

Este o verificare. Fiecare Cuvânt să fie mărturisit prin gura a doi sau trei martori. Acum vedeți, noi am avut trei martori, trei sunt o mărturie și noi am avut deja trei răpiri în Vechiul Testament, ați știut asta? Fiți atenți, Enoh a fost unul, Ilie a fost al doilea și Isus al treilea, care este și Piatra unghiulară ce depune mărturie. Vedeți, El a fost Piatra unghiulară între Vechiul și Noul Testament. El a trebuit întâi să moară și apoi a fost răpit. După ce a înviat, a umblat între noi și apoi a fost răpit. De ce? Pentru că El a fost Piatra unghiulară care a unit cele două părți împreună. După învierea și luarea Lui la cer, El a dovedit că Vechiul Testament este împlinit. Noi toți știm că Enoh a fost mutat. Noi știm că Ilie a fost luat sus printr-un vârtej, într-un car de foc și că Isus a murit și a fost înmormântat, apoi a înviat și a umblat printre noi și apoi a fost luat sus, ca Piatra din capul unghiului. Sunt trei care mărturisesc, este asta adevărat?

Dar și o răpire a trecut deja. Ați știut asta? Să citim Matei 27:45: *„De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara. Și pe la ceasul al noulea Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, Lama Sabactani”, adică „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit”. Unii dintre cei ce stăteau acolo când au auzit aceste cuvinte, au zis: „Strigă după Ilie”, și îndată unul dintre ei a alergat și a luat un burete, la umplut cu oțet, l-a pus într-o trestie și l-a dat să bea.*

Dar ceilalți ziceau: „Lasă să vedem dacă va veni Ilie să-l mântuiască”. Isus a strigat iarăși cu glas tare și Și-a dat Duhul. Îndată perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt în două de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea lui Isus. Au intrat în cetate și s-au arătat multora.”

O răpire a trecut, trei s-au petrecut în Vechiul Testament pentru cei ce s-au pregătit la auzirea Cuvântului Domnului. Cuvântul Domnului a venit la Enoh, Cuvântul Domnului a venit la Ilie, el a fost un prooroc, Cuvântul Domnului era Isus.

Vedeți voi cum acești sfinți ai Vechiului Testament au plecat la prima răpire. În versetul 50, glasul Lui puternic i-a trezit pe sfinți

Vechiului Testament, așa cum un glas puternic l-a trezit și pe Lazăr. Este un glas care trezește din morți.

A doua s-a împlinit în 1 Tesaloniceni 4: „*Nu vreau dar fraților să fiți în necunoștință despre cei ce-au adormit ca să nu vă întristați ca cei ce n-au nădejde...*” Aceasta va fi a doua răpire. La a doua răpire va fi luată Mireasa.

Sfinții din Vechiul Testament s-au dus sus în prezența Sa, ei au plecat în Paradis și s-au suit sus, când El a strigat cu glas tare și Și-a dat duhul. De ce? Jertfa pentru păcatele lor, pe care ei au așteptat-o, a venit. Cu credință ei au adus mielul pascal ca jertfă în timpul vieții lor așteptând să vină Mielul desăvârșit; când El a murit și Și-a dat Duhul, a strigat cu glas tare și sfinții din Vechiul Testament s-au trezit. **Priviți strigătul și glasul de aici: la fel se va petrece și la venirea Lui.** Vedeți, când El și-a dat Duhul și a murit, Jertfa a fost desăvârșită și sfinții Vechiului Testament au înviat, au umblat pe pământ și au plecat în cer cu El, odată cu răpirea Lui.

David spune despre aceasta: „*Porți ridicați-vă capetele; ridicați-vă porți veșnice ca să intre Împăratul slavei!*” El a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor. Când sfinții Vechiului Testament au intrat cu El în ceruri, au spus: „*Cine este acest Împărat al neprihănirii? Domnul oștirilor, El este Împăratul slavei.*”

Ei au intrat în slavă. Isus a luat robia roabă și El a mers sus cu sfinții Vechiului Testament. Ei au trecut prin porțile cele noi și spuneau: „*Porți ridicați-vă capetele; ridicați-vă porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei*”- Un glas venea din partea interioară și spunea: „*Cine este acest Împărat al slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte!*” Porțile s-au deschis și Isus Biruitorul a luat robia roabă, iar cei ce au crezut în El și Cuvântul venit la ei, au înviat. Acolo stau sfinții Vechiului Testament și așteaptă. El a luat robia roabă, s-a înălțat la cer și a luat cu Sine pe sfinții Vechiului Testament. Această răpire a avut deja loc.

Răpirea următoare care va avea loc este cea din 1 Tesaloniceni - pentru Biserica Mireasă, care va învia ca să fie răpită în slavă. Noi care trăim și suntem încă în viață, nu o vom lua înaintea celor adormiți, căci trâmbița va suna și mai întâi vor învia cei morți în

Hristos. Apoi, noi care mai suntem în viață, vom fi luați împreună cu cei înviați.

Într-o zi am stat la colțul străzii urmărind parada pentru Ziua Armistițiului. În primele rânduri erau tancurile și mașinile care fuseseră în ultimul război. După aceia veneau soldații, veteranii, și apoi mamele celor căzuți în război. În spatele lor era un car alegoric ce purta sugestiv în față mormântul soldatului necunoscut. La acel mormânt stăteau de strață trei soldați. Carul alegoric semăna cu un vapor, pe partea cealaltă a punții stătea o mamă care purta o stea de aur, ea își pierdu-se fiul, iar o femeie tânără cu capul peste o masă plângea. Lângă ea un băiețel zdrențuros plângea pe tatăl lui pierdut în război. Eu am simțit o deznădejde mare stând și observând toate acestea. Acei bătrâni care mai rămăseseră erau desfigurați, dar erau îmbrăcați în uniforme noi și mergeau mândri că sunt americani. Eu mă gândeam: „O, Dumnezeu, într-o zi va veni din cer un sunet ca de trâmbiță și cei morți în Hristos vor învia mai întâi. Toți sfinții din Noul Testament, de dincolo, așteaptă acest semnal și ei vor veni prima dată afară și vor învia și noi, cei ce vom fi în viață, vom fi preschimbați și ne vom alătura lor și pleca sus în ceruri, iar aceste trupuri muritoare vor fi schimbate în trupul Lui plin de slavă.”

O, ce fel de paradă va fi aceea, când ne vom duce spre cer! Acest timp glorios al răpirii stă înaintea noastră. O, ce mândri vor purta ei **sângele lui Isus pe piepturile lor, mesajul lui Dumnezeu din timpul în care au trăit**. Acel ceas îl așteptăm noi, frate!

Observați acum când încheiem, a doua înviere. Prima a fost, a doua este acum foarte aproape, ea este gata să se petreacă. A treia sunt cei doi martori din Apocalipsa 11 vers. 11 și 12, sunt acei care vor veni iarăși cu Duhul lui Hristos, ca mărturie pentru evrei, așa ca Iosif pentru frații lui. Amintiți-vă, trupurile lor moarte vor zace în piața cetății trei zile și jumătate, apoi Duhul de viață de la Dumnezeu va intra în ei și vor fi luați la cer. Aici avem cele trei răpiri ale Noului Testament. Trei au avut loc în Vechiul Testament, iar noi acum suntem gata și așteptăm răpirea sfinților. Ea este promisă și așa va fi.

Dacă Dumnezeu a spus: „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece*”, sau „*să fie lumină*”, sau „*să fie aici un stejar*”, atât timp cât din gura Lui a ieșit un Cuvânt, El trebuie să

devină realitate. Când El a chemat afară pe poporul Lui, El s-a adresat unui bărbat cu numele de Moise: El era în stâlpul de foc și s-a adresat lui Moise și Moise a refuzat să meargă. Poporul nu a vrut să-l creadă pe Moise. De aceea a spus El: „*Adu-i aici la muntele acesta.*” În dimineața aceea muntele ere tot un fum, tunete și fulgere și oamenii spuneau: „...vorbește-ne tu însuși și te vom asculta; dar să nu mai vorbească Dumnezeu ca să nu murim.”

Dumnezeu a spus: „*Nu le voi mai vorbi Eu direct, ci le voi ridica din mijlocul lor, din mijlocul fraților lor, un prooroc; voi pune Cuvintele Mele în gura lui și El va spune tot cei voi porunci Eu. Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune El în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.*” Vedeți, El așa a spus și așa s-a întâmplat.

Priviți la proorocul Isaia, la acest bărbat inteligent pe care împăratul Ozia l-a prețuit așa de mult; acest împărat, acest bărbat mare, a încercat într-o zi să ia poziția unui predicator și intrând în altar, a fost lovit cu lepră. Lucrurile acestea le-am spus mai amănunțit oamenilor de comerț ai Evangheliei depline, de aceea nu încercați niciodată să luați poziția unui predicator. Nu, domnule! Rămâneți exact acolo unde sunteți. Faceți-vă lucrul vostru, ceea ce Dumnezeu v-a poruncit. Dacă sunteți un deget, nu puteți fi niciodată nas sau ochi. Vedeți, rămâneți în poziția voastră. Ați auzit doar mesajul la radio: „A încerca să faci o slujbă pentru Dumnezeu fără voia Lui.” Nu încercați să-I faceți voi o plăcere lui Dumnezeu.

Împăratul David era uns, oamenii strigau, dar proorocul lui Dumnezeu nu a fost întrebat pentru a da un sfat și de aceea moare un bărbat și totul se năruie. Așteptați până este timpul lui Dumnezeu, lăsați ca lucrurile să meargă așa cum le face El, în felul Lui. Tu poate zici: „Eu voi face acest lucru mare, eu voi face asta și aia.” Fii atent frate! David ar fi trebuit să știe bine că Natan era în țară, în acele zile. Vedeți, Natan nu a fost întrebat deloc. David a întrebat pe conducătorii oștirilor pentru sfat, acei ce conduceau sutele și miile, toți oamenii strigau, dansau...ei toți au avut simțuri religioase, dar nu erau conform Cuvântului lui Dumnezeu. Tot ce nu corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu va da greș. Numai Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne

pentru totdeauna „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece niciodată.*”

Priviți la Isaia când Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, el nu a putut spune altceva. El a fost un prooroc și el a spus: „*Iată fecioara va zămisli... „un copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat...Îl vor numi: „Minunat, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii și domnia va fi pe umărul lui.*” Cum a putut acest bărbat inteligent să spună că o fecioară va zămisli? Dar fiecare era atent la aceasta pentru că se spusese „*Așa vorbește Domnul*”; și fiindcă așa a fost vorbit, așa trebuia să se întâmple, căci a fost Cuvântul lui Dumnezeu, exact ca în Geneza când El a semănat acea sămânță pe fundul mării, când încă totul era pustiu și gol.

Într-o zi, după 800 de ani, pânțele unei fecioare a primit sămânța lui Dumnezeu, și odată pusă această sămânță, fecioara a născut un fiu. Acel Fiu a stat într-o zi în fața unui mormânt și a spus: „*Lazăre, vino afară!*” și acel bărbat care era mort de patru zile a trebuit să iasă afară. El a spus: „*Să nu vă mirați, căci vine ceasul (AMIN!) când toți cei ce sunt în morminte vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu.*” Așa se va întâmpla pentru că a fost vorbit, trebuie să se întâmple - va fi o răpire!

O, eu mă gândesc chiar la ultimul mesaj din California, când mă gândeam că niciodată nu mă voi întoarce acolo, unde am spus că Los Angeles se va prăbuși pe fundul oceanului și fiind „**AȘA VORBEȘTE DOMNUL**”, așa va fi! Cu acest oraș este gata, s-a terminat cu el. În ce ceas va fi, eu nu știu, dar se va prăbuși. Îndată după aceea vor începe cutremurele, pământul se va mișca. Cred că vă amintiți mulți dintre voi care sunteți aici, acea stâncă când Îngerul a venit jos și a umplut cu lumină acel loc și focul a căzut pe stâncă sfărâmând-o în bucăți care cădeau peste tot în jur. De trei ori a fost zguduită tare de tot, iar eu am spus: „*Judecata va lovi coasta de vest.*” După două zile, Alaska aproape s-a scufundat. Țineți minte, același Dumnezeu care a spus atâtea lucruri care s-au întâmplat exact, a spus că Los Angeles este condamnat. Eu nu știu când, nu pot să vă spun aceasta. Eu nici n-am știut ce am spus, dar acest frate de aici, eu cred că era acolo, unul din frații Mosley, m-a luat cu el pe stradă. Eu nu am știut ce a fost până nu m-am întors înapoi la Scriptură. Acolo spunea:

„Capernaume, Capernaume, până la cer te-ai ridicat, te vei coborî în iad; căci dacă aceste lucrări puternice, care s-au întâmplat în tine s-ar fi petrecut în Sodoma, ea ar mai fi stat încă aici.” După aproximativ 150 de ani, Sodoma fiind deja în pământ, Capernaumul a intrat sub apă. Tot la fel va fi și astăzi.

Da, același Duh al lui Dumnezeu care a spus aceste lucruri, a spus acolo: „O, oraș Capernaum, care se numește pe sine după numele îngerilor, Los Angeles, cum te-ai înălțat singur până la cer (desigur rădăcina și scaunul lui satan-vedeți?) „Tu singur te-ai înălțat.” Pentru predicatori a devenit un cimitir. Bărbați buni merg acolo și mor ca șobolanii, ce pustiire! „Tu care te numești după numele îngerilor - Los Angeles - dacă aceste lucruri mari s-ar fi întâmplat în Sodoma, lucruri care se petrec aici în fața ta, ea ar mai fi rămas și acum în picioare. Dar ceasul tău a venit!”

Fiți atenți și urmăriți, iar dacă nu va fi așa, eu sunt un prooroc mincinos.

Îmi amintesc, că înainte cu o seară, am avut o vedenie privitoare la Mireasă. Stăteam și vedeam o femeie foarte frumoasă, îmbrăcată frumos și curat, mergând pe un drum. Cu mine era cineva care spunea: „O imagine a Miresei”. Eu le-am văzut trecând, veneau din partea asta și plecau spre partea aceea (fratele Branham arată, explică cum era așezat și prin ce parte a trecut Mireasa - nt). Apoi auzeam venind din cealaltă parte, biserica. Aici venea biserica din Asia. O, voi vorbiți de murdărie. Apoi venea biserica din Europa. O, vai! Și apoi în ritm de rock and roll era Miss America, biserica americană. Ea nici nu avea haine, ea avea eșarfe, cum sunt ziarele de culoare gri, pe care le ținea în față și dansa rock and roll. Biserica americană.

Stăteam acolo în prezența Lui și mă gândeam: „O, Dumnezeule, dacă și eu ca predicator nu am putut face decât atât, deși am încercat cât am putut de mult și de bine!” Cred că vă dați seama cum mă simțeam! Atunci m-am gândit: „Dumnezeule, ascunde-mă aș vrea să dispar de aici, dacă prin tot ce am făcut am putut produce numai atât...”

Da, toate aceste femei au trecut și au făcut tot ce era posibil: părul le era tuns scurt, fețele le erau vopsite, iar muzica rock le însoțea

și cum treceau ele se gândeau că ar fi Mireasa lui Hristos...mi-am întors capul de la ele...Ele au mers înainte, ținând acele eșarfe de hârtie înaintea lor și privindu-le din spate acum, ele erau goale; era rușinos. Ele au mers mai departe.

Mi-am întors capul și plângeam spunând: „Eu nu mai rezist.” El stă chiar aici și știe că și eu sunt un predicator al bisericii. Aceasta este totul ce am produs eu pentru El...apoi am spus: „O, Dumnezeule, nu mai suport să mă uit acolo. Lasă-mă să mor, lasă-mă să dispar.” Când m-am uitat din nou, am văzut cum ele au mers până la buza unei prăpăstii de unde s-au prăbușit în jos și am auzit urletul lor când au dispărut.

Apoi am auzit ceva: „Sus, soldați ai lui Hristos!”, o cântare englezească. Eu mă uitam în sus și aici venea un grup mic și binecuvântat de fete tinere, exact pe același drum pe care le-am văzut pe celelalte plecând. Toate îmbrăcate cuviincios, părul le atârna lung pe spate în jos, curate și în ordine. Așa mergeau pe drumul Evangheliei. Ea era Cuvântul și se părea ca și cum era una din fiecare națiune. Eu vedeam cum treceau și în loc să se ducă în jos, ele mergeau în sus. Am observat cum două sau trei au încercat să iasă afară din rând și eu am strigat: „Rămâneți în cadență, rămâneți în rând!”

Poate spuneți: „Lucrurile acestea ar fi putut deja să se petreacă? Ar putea ea să fie deja chemată?” Da, ea trebuie să fie deja formată și transformată în chipul lui Hristos - și Hristos este Cuvântul. Acesta este singurul lucru sigur. Vedeți trebuie să fii în Cuvânt, în El, nu se poate să mai fie adăugat ceva. Nu se poate ca o femeie să fie cu o mână de bărbat și cu cealaltă ca piciorul unui câine. Trebuie să fie întocmai Cuvântul Domnului, așa cum este El, Cuvântul.

Mireasa este o parte din Mire. Femeia este o parte din soțul ei. Așa cum Eva a fost o parte din Adam, tot așa și Mireasa. Ea nu poate fi luată de la denominațiuni, ci din pânțele Cuvântului lui Dumnezeu pentru acest timp.

Răpirea...trâmbița Domnului va răsună, morții în Hristos vor învia și vor împărți slava învierii Sale; astfel cei aleși vor fi adunați în țara lor în ceruri. Când tunetul ne cheamă dincolo...lăsați-ne să

încercăm să fim cu toții acolo... Dumnezeu să vă binecuvânteze! Așa a fost și așa trebuie să se întâmple și așa se va întâmpla!

Voi, popor mic, cred că niciunul din voi nu vrea să moară, nimeni nu ar vrea să meargă spre pierzare. Lăsați-mă să vă spun, ce faceți voi îmi este indiferent, cât de mult mergeți la o biserică, cât de credincioși sunteți bisericii voastre, desigur este frumos, nu am nimic împotrivă, voi trebuie să mergeți la biserică, dar orice ar fi, voi să aruncați tradițiile voastre și să intrați în Hristos, căci în una din aceste zile, trâmbița va suna și veți fi prinși cu semnul fiarei și nu veți afla până nu va fi prea târziu. Exact așa va fi!

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îl iubiți pe Domnul Isus? Lăsați-ne să medităm un timp liniștiți și gândiți-vă la ce v-am spus. Gândiți-vă la aceasta, noi suntem în ceasul de pe urmă, ziua mântuirii este aproape, inimile oamenilor se opresc din cauza fricii. Fiți umpluți cu Duhul. Priviți în sus căci salvarea voastră se apropie. Știți asta?

Câți Îl iubesc cu adevărat, ridicați mâinile voastre. Eu doresc cât timp voi cânta cântarea încă o dată să vă întindeți mâinile și să spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, călătorule!”, noi suntem călători, nu-i așa? Străini și călători.

Vreți să aveți parte de răpire? Câți dintre voi sunt interesați de răpire? Spuneți: „Dumnezeule, aș vrea din toată inima să fiu acolo!” Țineți-vă tare de Mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu. Cunoașteți cântarea: „Țineți-vă tare de Mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu?” O cunoști, soră? (fr. Branham cântă...)

Aș vrea să vă plecați capetele pentru un moment. Nu umblați după bogățiile lumii acesteia. Acestea se vor prăbuși repede. Căutați să vă adunați comori în cer, ele niciodată nu vor trece. Țineți-vă tare de Mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu.

Cu capetele plecate, ca semn că știm că din țărână am fost luați și acolo trebuie să ne întoarcem într-o zi și știind că avem acolo, înăuntru, un suflet care va trebui să dea socoteală lui Dumnezeu...Dacă voi recunoașteți că încă nu sunteți gata pentru răpire, iar în seara aceasta ați dori să ne gândim în rugăciunile noastre la voi, atunci ridicați mâinile voastre acum! Nu avem suficient loc ca să vă chemăm la altar, altarul vostru în orice caz este inima voastră.

Ridicați mâinile voastre, Dumnezeu să te binecuvânteze! Spuneți: „Eu simt că încă nu sunt gata, frate Branham, aș vrea să fiu într-adevăr un creștin, eu am încercat dar îmi mai lipsește ceva. Eu știu pur și simplu că nu sunt acolo unde ar trebui să fiu.”

Dă-ne har, Doamne, eu am ridicat mâna mea și ai milă de mine, Dumnezeule! Unii, 20-30 au ridicat și ei mâinile în această mică biserică. Și mai sunt și alții.

Dumnezeule iubit, Tu știi ce este în inimile celor ce au ridicat mâinile lor. Eu mă rog Dumnezeule...există numai un singur lucru pentru care sunt răspunzător, aceasta este să spun adevărul. Dumnezeule iubit, ei vor să fie mântuiți, ei doresc într-adevăr...ei nu vor orice sistem denominațional, o oarecare mărturie de credință, o dogmă, ceva ce a fost adăugat. Ei înțeleg, Tată, că pentru asta este nevoie de Cuvânt curat, nefalsificat. Toate celelalte vor trece, chiar și cerul, dar Lumina, nu! Dacă suntem în acest Cuvânt, poate să treacă pământul de sub noi, dar noi nu putem să trecem, căci noi suntem Cuvântul, Mireasa Mirelui...eu mă rog pentru fiecare din ei, ca tu Tată, să le îngădui aceasta. Aceasta este rugăciunea mea sinceră și Te rog să mă ierți că în seara asta am fost așa de agitat și că am venit așa de târziu aici sus, la fel că am tăiat și am prescurtat din cuvinte.

Dumnezeule mare și sfânt, te rog pentru acest popor, topește păcatele lor în felul Tău dumnezeiesc și aranjează tu totul în inimile lor. Modelează Tu inima mea și a lor și pune acolo lucrurile Tale adevărate. Tu o vei face, Doamne. Mântuiește-i pe cei care pot fi mântuiți și atrage-i la Tine, Doamne, și fă ca să fie pregătiți pentru ceasul cel mare al răpirii care stă înaintea ușii! Eu mă rog în Numele lui Isus. Amin! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Amin.